Pán se zlatou sítí - Katapult

Nad vínem v příšeří schoulený pár,
Ve stínu, v ústraní dívka a pán.
Jí nebylo víc než osmnáct let,
On léta měl, věděl své
A dávno poznal už svět.
Možná byl první, kdo růži jí dal,
Té dívce za ni však víc mnohem vzal,
Když s první láskou hned poznala lež,
Zatím však netuší nic,
Nevidí lží zlatou síť.
Pán se zlatou sítí,
Doma ženu, děti měl,
Svou dívku si chytí,
Proto na ně zapomněl.
Pán se zlatou sítí,
Přišel si jenom tak hrát,
Svou dívku si chytí,
Stačí chvíli krásně lhát.
Ve stínu v ústraní dívka a pán,
Ta dívka schoulená dá mu svou dlaň,
Slíbí jí, že štěstí z ní bude číst,
Ta dívka netuší nic,
Nevidí lží zlatou síť.